

143

carbonització f. Acció de carbonitzar o de carbonitzar-se; l'efecte.

carboxil m. El grup univalent CO_2H característic dels àcids orgànics

carbonitzar v. tr. Reduir (matèria orgànica) a carbó.

carbonós -osa adj. Que conté carbó; semblant al carbó

carbur m. Compòsit binari de carbon i un altre element. Carbur de calci.

carburedor m. Aparell en què l'aire o un gas és carburat fent-lo passar sobre la superfície o a través de gasolina o qualsevol altre líquid inflamable.

carburar v. tr. Impregnar de composts volàtils de carbon